

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
MACIEJ SZPUNAR
prednesené 10. januára 2019¹

Vec C-507/17

**Google LLC, právny nástupca Google Inc.,
proti
Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL),
za účasti:
Wikimedia Foundation Inc.,
Fondation pour la liberté de la presse,
Microsoft Corp.,
Reporters Committee for Freedom of the Press a i.,
Article 19 a i.,
Internet Freedom Foundation a i.,
Défenseur des droits**

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Osobné údaje – Rozsah práva na odstránenie odkazu – Rozsudok z 13. mája 2014, Google Spain a Google, C-131/12 – Odstránenie odkazu na koncovkách doménového mena zodpovedajúceho členskému štátu, ktorý podáva žiadosť, alebo na koncovkách doménového mena vyhľadávača zodpovedajúcich národným koncovkám tohto vyhľadávača pre všetky členské štáty“

I. Úvod

1. Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko), nadväzuje na rozsudok Google Spain a Google² a poskytne Súdnemu dvoru najmä príležitosť objasniť územnú pôsobnosť smernice 95/46/[ES]³. Je všeobecne známe, že Súdny dvor v uvedenej veci zakotvil „právo na zabudnutie“ v rozsahu, v akom jednotlivец môže za určitých okolností dosiahnuť odstránenie internetových odkazov poskytovateľom vyhľadávača. V tejto veci má Súdny dvor objasniť územnú pôsobnosť odstránenia odkazu a určiť, či ustanovenia smernice 95/46 vyžadujú odstránenie odkazu na vnútroštátnej, európskej alebo celosvetovej úrovni.

2. V tejto veci navrhne Súdnemu dvoru odstránenie odkazu na európskej úrovni: poskytovateľ vyhľadávača by mal byť povinný odstrániť odkazy z výsledkov vyhľadávania zobrazených v nadväznosti na vyhľadávanie uskutočnené z miesta nachádzajúceho sa v Európskej únii.

¹ Jazyk prednesu: francúzština.

² Rozsudok z 13. mája 2014 (C-131/12, EU:C:2014:317).

³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 1995, s. 31; Mím. vyd. 13/015, s. 355).

II. Právny rámec

A. Právo Únie

1. Smernica 95/46

3. Predmetom smernice 95/46 je podľa jej článku 1 chrániť základné práva a slobody fyzických osôb, a najmä právo na súkromie v súvislosti so spracovaním osobných údajov, ako aj odstraňovať prekážky voľného pohybu týchto údajov.

4. Článok 2 smernice 95/46 stanovuje, že „na [jej] účely:

- a) ‚osobné údaje‘ znamenajú akúkoľvek informáciu, ktorá sa týka identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby (údajového subjektu) [(dotknutej osoby) – *neoficiálny preklad*]; identifikovateľná osoba je osoba, ktorú možno identifikovať, priamo alebo nepriamo, najmä pomocou overenia identifikačného čísla alebo jedného alebo viacerých faktorov špecifických pre jeho fyzickú, fyziologickú, duševnú, hospodársku, kultúrnu alebo sociálnu identitu;
- b) ‚spracovanie osobných údajov‘ (‚spracovanie‘) znamená akúkoľvek operáciu alebo komplex operácií, ktorá sa vykonáva na osobných údajoch, či už automatickými prostriedkami, alebo nie, ako je zber, zaznamenávanie, organizácia, uskladnenie, úprava alebo nahradenie, vyhľadávanie, nahliadnutie, používanie, odhalenie prenosom [‚prenos‘ – *neoficiálny preklad*], šírenie alebo sprístupnenie iným spôsobom, upravenie alebo kombinácia, blokovanie, vymazanie alebo zničenie;

...

- d) ‚kontrolór‘ [‚prevádzkovateľ‘ – *neoficiálny preklad*] znamená fyzickú alebo právnickú osobu, verejný orgán, agentúru alebo akýkoľvek iný orgán, ktorý sám, alebo v spojení s inými, určí účely a prostriedky spracovania osobných údajov; tam, kde sú účely a prostriedky spracovania stanovené vnútroštátnymi zákonmi a nariadeniami, alebo zákonmi a nariadeniami spoločenstva, ten, kto spracovanie riadi [‚prevádzkovateľ‘ – *neoficiálny preklad*], alebo konkrétne kritéria pre jeho menovanie môžu byť navrhnuté na základe vnútroštátneho práva alebo práva spoločenstva;

...

- h) ‚súhlas osoby pracujúcej s údajmi‘ [‚súhlas dotknutej osoby‘ – *neoficiálny preklad*] znamená slobodne poskytnutú a informovanú indikáciu jeho priani [akýkoľvek slobodne daný, konkrétny a informovaný prejav vôle – *neoficiálny preklad*], ktorou osoba pracujúca s údajmi [dotknutá osoba – *neoficiálny preklad*] prejaví svoj súhlas, aby sa osobné údaje, ktoré sa ho týkajú, spracovali.“

5. Článok 3 tejto smernice, nazvaný „Rozsah“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Táto smernica sa uplatňuje na spracovanie osobných údajov vcelku alebo čiastočných údajov, automatickými prostriedkami, a na spracovanie osobných údajov inými, ako automatickými prostriedkami, ktoré tvoria časť registračného systému alebo určených pre to, aby tvorili časť registračného systému.“

6. Článok 4 uvedenej smernice, nazvaný „Uplatniteľnosť vnútroštátneho práva“, stanovuje:

„1. Každý členský štát uplatňuje vnútroštátne ustanovenia, ktoré prijme na základe tejto smernice, na spracovanie osobných údajov tam, kde:

- a) sa spracovanie vykonáva v kontexte činností ustanovenia [prevádzkarne – *neoficiálny preklad*] kontrolóra [prevádzkovateľa – *neoficiálny preklad*] na území členského štátu; keď je tá istá inštitúcia, ktorá riadi spracovanie, ustanovená [keď je ten istý prevádzkovateľ usadený – *neoficiálny preklad*] na území niekoľkých členských štátov, musí prijať nevyhnutné opatrenia, aby zaistila, že každé z týchto ustanovení [každá z týchto prevádzkarní – *neoficiálny preklad*] je v súlade so záväzkami, ktoré predpisuje uplatniteľnosť vnútroštátneho práva [uplatniteľné vnútroštátne právo – *neoficiálny preklad*];

...“

7. V kapitole II oddiele I smernice 95/46, nazvanom „Princípy týkajúce sa kvality údajov“, článok 6 stanovuje:

„1. Členské štáty zabezpečia, že osobné údaje musia byť:

- a) spracované spravodlivo a zákonne;
- b) zhromaždené na špecifikované, explicitné a zákonné účely a nebudú sa ďalej spracovávať spôsobmi, ktoré nie sú zlučiteľné s týmito účelmi. Ďalšie spracovanie údajov pre historické, štatistické alebo vedecké účely sa nepovažuje za nezlučiteľné, pod podmienkou, že členské štáty zabezpečia primerané bezpečnostné opatrenia;
- c) adekvátne, relevantné a nie neprimerané vo vzťahu k účelom, pre ktoré sú zhromažďované a/alebo ďalej spracované;
- d) presné a tam, kde je to nevyhnutné, udržiavané aktuálne; musí sa vykonať každé primerané opatrenie, aby sa zaistilo, že údaje, ktoré sú nepresné alebo neúplné, so zreteľom na účely, pre ktoré boli zhromažďované, alebo pre ktoré sú ďalej spracované sa vymažú alebo skorigujú;
- e) udržiavané vo forme, ktorá umožňuje identifikáciu osôb pracujúcich s údajmi [dotknutých osôb – *neoficiálny preklad*] počas obdobia ktoré je nevyhnutné na účely, pre ktoré boli údaje zhromažďované, alebo pre ktoré sú ďalej spracované. Členské štáty stanovia primerané bezpečnostné opatrenia pre osobné údaje uložené na dlhšie obdobia pre historické, štatistické alebo vedecké použitie.

2. Úlohou kontrolóra [prevádzkovateľa – *neoficiálny preklad*] je zaistiť, aby sa vyhovel odseku 1.“

8. V kapitole II oddiele II smernice 95/46, nazvanom „Kritériá na uzákonenie spracovania údajov“, článok 7 stanovuje:

„Členské štáty zabezpečia, aby bolo možné osobné údaje spracovať, iba ak:

...“

- f) spracovanie je nevyhnutné pre účely legítimných záujmov, ktoré plní kontrolór [prevádzkovateľ – *neoficiálny preklad*], alebo tretia strana alebo strany, ktorým sú údaje odhalené, s výnimkou, ak takéto záujmy sú prevýšené záujmami týkajúcimi sa základných práv a slobôd osoby pracujúcej s údajmi [dotknutej osoby – *neoficiálny preklad*], ktoré potrebujú ochranu podľa článku 1 ods. 1.“

9. Článok 12 tejto smernice, nazvaný „Právo prístupu“, stanovuje:

„Členské štáty zaručia osobe pracujúcej s údajmi [dotknutej osobe – *neoficiálny preklad*] právo získať od kontrolóra [prevádzkovateľa – *neoficiálny preklad*]:

...

b) ak je to vhodné úpravu, vymazanie alebo zablokovanie údajov, ktorých spracovanie nezodpovedá ustanoveniam tejto smernice, najmä z dôvodu neúplného alebo nepresného charakteru údajov;

...“

10. Článok 14 uvedenej smernice, nazvaný „Právo na vznesenie námietok osoby pracujúcej s údajmi“ [„Právo dotknutej osoby na vznesenie námietok“ – *neoficiálny preklad*], stanovuje:

„Členské štáty zaručia osobe pracujúcej s údajmi [dotknutej osobe – *neoficiálny preklad*]:

a) aspoň v prípadoch uvedených v článku 7 písm. e) a f) kedykoľvek vzniesť námietky z nevyvrátiteľných zákonných [z prevažujúcich a legitímnych – *neoficiálny preklad*] dôvodov týkajúcich sa jeho konkrétnej situácie proti spracovaniu údajov, ktoré sa ho týkajú, iba ak to nie je upravené inak vnútroštátnym právom. Tam, kde existuje oprávnená námietka, nesmie spracovanie zahájené kontrolórom [prevádzkovateľom – *neoficiálny preklad*] už viac zahŕňať tieto údaje;

...“

11. Článok 28 tejto smernice 95/46, nazvaný „Dozorný orgán“, znie:

„1. „Každý členský štát zabezpečí, aby jeden a alebo viac štátnych orgánov bolo zodpovedných za monitorovanie uplatňovania ustanovení v rámci jeho územia, prijatých členskými štátmi v súlade s touto smernicou.

...

3. Každý je zabezpečený najmä [Každý dozorný orgán má najmä – *neoficiálny preklad*]:

- vyšetrovacími právomocami [vyšetrovacie právomoci – *neoficiálny preklad*], ako sú práva prístupu k údajom, tvoriacich záležitosť subjektu operácií spracovania [ktoré sú predmetom spracovania – *neoficiálny preklad*] a práva zbierať všetky nevyhnutné informácie pre plnenie jeho kontrolných povinností,
- efektívnymi právomocami [efektívne právomoci – *neoficiálny preklad*] intervencie, ako sú napríklad... nariadenie zablokovania, vymazania alebo zničenia údajov, uvalenie dočasného alebo úplného zákazu na spracovanie...

...

Proti rozhodnutiam dozorného orgánu, ktoré vznesú žalobcovia [ktoré spôsobujú ujmu – *neoficiálny preklad*] je možné odvolať sa prostredníctvom súdov [na súde – *neoficiálny preklad*].

4. Každý dozorný orgán si vypočuje nároky uplatňované [rozhodne o žiadosti predloženej – *neoficiálny preklad*] každou osobou alebo každou asociáciou predstavujúcou [zastupujúcou – *neoficiálny preklad*] túto osobu, týkajúce sa ochrany jeho [týkajúcej sa ochrany jej – *neoficiálny preklad*] práv a slobôd vzhľadom na spracovanie osobných údajov. Príslušná osoba je informovaná o výsledku žaloby [výsledku vybavenia jej žiadosti – *neoficiálny preklad*].

...

6. Každý kontrolný [dozorný – *neoficiálny preklad*] orgán je kompetentný, bez ohľadu na príslušné vnútroštátne právo uplatniteľné na spracovanie, vykonávať na území svojho členského štátu právomoci jemu udelené v súlade s odsekom 3. Každý orgán môže byť požiadaný orgánom iného členského štátu aby uplatnil svoje právomoci.

Dozorné orgány navzájom spolupracujú do miery, nevyhnutnej na plnenie svojich povinností, najmä výmenou všetkých užitočných informácií.

...“

2. Nariadenie (EÚ) 2016/679

12. Nariadenie (EÚ) 2016/679⁴ sa podľa svojho článku 99 ods. 2 uplatňuje od 25. mája 2018. Článok 94 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje, že smernica 95/46 sa zrušuje s účinnosťou od toho istého dátumu.

13. Článok 17 tohto nariadenia, nazvaný „Právo na vymazanie (právo ‚na zabudnutie‘)“, znie:

„1. Dotknutá osoba má tiež právo dosiahnuť u prevádzkovateľa bez zbytočného odkladu vymazanie osobných údajov, ktoré sa jej týkajú, a prevádzkovateľ je povinný bez zbytočného odkladu vymazať osobné údaje, ak je splnený niektorý z týchto dôvodov:

- a) osobné údaje už nie sú potrebné na účely, na ktoré sa získavali alebo inak spracúvali;
- b) dotknutá osoba odvolá súhlas, na základe ktorého sa spracúvanie vykonáva, podľa článku 6 ods. 1 písm. a) alebo článku 9 ods. 2 písm. a), a ak neexistuje iný právny základ pre spracúvanie;
- c) dotknutá osoba namieta voči spracúvaniu podľa článku 21 ods. 1 a neprevažujú žiadne oprávnené dôvody na spracúvanie alebo dotknutá osoba namieta voči spracúvaniu podľa článku 21 ods. 2;
- d) osobné údaje sa spracúvali nezákonne;
- e) osobné údaje musia byť vymazané, aby sa splnila zákonná povinnosť podľa práva Únie alebo práva členského štátu, ktorému prevádzkovateľ podlieha;
- f) osobné údaje sa získavali v súvislosti s ponukou služieb informačnej spoločnosti podľa článku 8 ods. 1.

2. Ak prevádzkovateľ zverejnil osobné údaje a podľa odseku 1 je povinný vymazať osobné údaje, so zreteľom na dostupnú technológiu a náklady na vykonanie opatrení podnikne primerané opatrenia vrátane technických opatrení, aby informoval prevádzkovateľov, ktorí vykonávajú spracúvanie osobných údajov, že dotknutá osoba ich žiada, aby vymazali všetky odkazy na tieto osobné údaje, ich kópiu alebo repliky.

3. Odseky 1 a 2 sa neuplatňujú, pokiaľ je spracúvanie potrebné:

- a) na uplatnenie práva na slobodu prejavu a na informácie;

⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46 (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1).

- b) na splnenie zákonnej povinnosti, ktorá si vyžaduje spracúvanie podľa práva Únie alebo práva členského štátu, ktorému prevádzkovateľ podlieha, alebo na splnenie úlohy realizovanej vo verejnom záujme alebo pri výkone verejnej moci zverenej prevádzkovateľovi;
- c) z dôvodov verejného záujmu v oblasti verejného zdravia v súlade s článkom 9 ods. 2 písm. h) a i), ako aj článkom 9 ods. 3;
- d) na účely archivácie vo verejnom záujme, na účely vedeckého alebo historického výskumu či na štatistické účely podľa článku 89 ods. 1, pokiaľ je pravdepodobné, že právo uvedené v odseku 1 znemožní alebo závažným spôsobom sťaží dosiahnutie cieľov takéhoto spracúvania, alebo
- e) na preukazovanie, uplatňovanie alebo obhajovanie právnych nárokov.“

14. Článok 18 nariadenia 2016/679, nazvaný „Právo na obmedzenie spracúvania“, stanovuje:

„1. Dotknutá osoba má právo na to, aby prevádzkovateľ obmedzil spracúvanie, pokiaľ ide o jeden z týchto prípadov:

- a) dotknutá osoba napadne správnosť osobných údajov, a to počas obdobia umožňujúceho prevádzkovateľovi overiť správnosť osobných údajov;
- b) spracúvanie je protizákonné a dotknutá osoba namieta proti vymazaniu osobných údajov a žiada namiesto toho obmedzenie ich použitia;

...

- d) dotknutá osoba namietala voči spracúvaniu podľa článku 21 ods. 1, a to až do overenia, či oprávnené dôvody na strane prevádzkovateľa prevažujú nad oprávnenými dôvodmi dotknutej osoby.

2. Ak sa spracúvanie obmedzilo podľa odseku 1, takéto osobné údaje sa s výnimkou uchovávania spracúvajú len so súhlasom dotknutej osoby alebo na preukazovanie, uplatňovanie alebo obhajovanie právnych nárokov, alebo na ochranu práv inej fyzickej alebo právnickej osoby, alebo z dôvodov dôležitého verejného záujmu Únie alebo členského štátu.

3. Dotknutú osobu, ktorá dosiahla obmedzenie spracúvania podľa odseku 1, prevádzkovateľ informuje pred tým, ako bude obmedzenie spracúvania zrušené.“

15. Článok 21 tohto nariadenia, nazvaný „Právo namietat“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Dotknutá osoba má právo kedykoľvek namietat z dôvodov týkajúcich sa jej konkrétnej situácie proti spracúvaniu osobných údajov, ktoré sa jej týka, ktoré je vykonávané na základe článku 6 ods. 1 písm. e) alebo f) vrátane namietania proti profilovaniu založenému na uvedených ustanoveniach. Prevádzkovateľ nesmie ďalej spracúvať osobné údaje, pokiaľ nepreukáže nevyhnutné oprávnené dôvody na spracúvanie, ktoré prevažujú nad záujmami, právami a slobodami dotknutej osoby, alebo dôvody na preukazovanie, uplatňovanie alebo obhajovanie právnych nárokov.“

16. Článok 85 uvedeného nariadenia, nazvaný „Spracúvanie a sloboda prejavu a právo na informácie“, stanovuje:

„1. Členské štáty právnymi prepismi zosúladiť právo na ochranu osobných údajov podľa tohto nariadenia s právom na slobodu prejavu a právom na informácie vrátane spracúvania na žurnalistické účely a na účely akademickej, umeleckej alebo literárnej tvorby.

2. Pokiaľ ide o spracúvanie vykonávané na žurnalistické účely alebo na účely akademickej, umeleckej alebo literárnej tvorby, členské štáty stanovujú výnimky alebo odchýlky z kapitoly II (zásady), kapitoly III (práva dotknutej osoby), kapitoly IV (prevádzkovateľ a sprostredkovateľ), kapitoly V (prenos osobných údajov do tretích krajín alebo medzinárodným organizáciám), kapitoly VI (nezávislé dozorné orgány), kapitoly VII (spolupráca a konzistentnosť) a kapitoly IX (osobitné situácie spracúvania údajov), ak sú potrebné na zosúladenie práva na ochranu osobných údajov so slobodou prejavu a právom na informácie.

3. Každý členský štát oznámi Komisii ustanovenia svojich právnych predpisov, ktoré prijal podľa odseku 2, a bezodkladne oznámi aj všetky následné pozmeňujúce právne predpisy či zmeny, ktoré sa ich týkajú.“

B. Francúzske právo

17. Vykonávanie smernice 95/46 vo francúzskom práve zabezpečuje loi n° 78-17, du 6 janvier 1978, relative à l'informatique, aux fichiers et aux libertés (zákon č. 78-17 zo 6. januára 1978 o informačných technológiách, informačných systémoch a slobodách, ďalej len „zákon zo 6. januára 1978“).

III. Skutkové okolnosti a konanie vo veci samej

18. Rozhodnutím z 21. mája 2015 predsedníčka Commission nationale de l'informatique et des libertés (Národná komisia pre informačné technológie a slobody) (CNIL) vyhovelá žiadosti istej fyzickej osoby o odstránenie odkazov vedúcich na webové stránky zo zoznamu výsledkov zobrazených v nadväznosti na vyhľadávanie uskutočnené na základe zadania jej mena a vyzvala spoločnosť Google LLC, aby toto odstránenie uplatnila na všetkých koncovkách doménového mena svojho vyhľadávača.

19. Spoločnosť Google odmietla vyhovieť tejto výzve a obmedzila sa na odstránenie predmetných odkazov iba z výsledkov zobrazených v reakcii na vyhľadávania uskutočnené vo verziách svojho vyhľadávača, ktorého názov domény zodpovedá jednému členskému štátu Únie.

20. Navyše CNIL považovala za nedostatočný doplňujúci návrh na tzv. „geoblokáciu“, ktorý spoločnosť Google predložila po uplynutí lehoty na vykonanie výzvy a ktorý spočíval v odstránení možnosti prístupu k sporným výsledkom získaným v nadväznosti na vyhľadávanie uskutočnené na základe zadania mena dotknutej osoby z IP adresy, o ktorej sa predpokladá, že je umiestnená v štáte jej bydliska, a to bez ohľadu na verziu vyhľadávača použitú používateľom internetu.

21. CNIL konštatovala, že spoločnosť Google nevykonala uvedenú výzvu v stanovenej lehote, v nadväznosti na čo rozhodnutím z 10. marca 2016 uložila tejto spoločnosti zverejnenú sankciu vo výške 100 000 eur.

22. Žalobou podanou na Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko) sa spoločnosť Google domáha zrušenia tohto rozhodnutia.

23. V rámci tohto konania Conseil d'État (Štátna rada) uznala za prípustné návrhy na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktoré podali spoločnosti Wikimedia Foundation Inc., Fondation pour la liberté de la presse, Microsoft Corp., Reporters Committee for Freedom of the Press a i., Article 19 a i. a Internet Freedom Foundation a i., keďže preukázali dostatočný záujem na zrušení napadnutého rozhodnutia.

24. Conseil d'État (Štátna rada) uvádza, že na spracovanie osobných údajov vykonávané vyhľadávačom poskytovaným spoločnosťou Google sa vzhľadom na činnosť podpory a predaja reklamného priestoru, ktorý vo Francúzsku vykonáva jej dcérska spoločnosť Google France, vzťahuje pôsobnosť zákona zo 6. januára 1978, ktorým sa zabezpečuje prebratie smernice 95/46 do francúzskeho práva.

25. Conseil d'État (Štátna rada) ďalej konštatuje, že vyhľadávač poskytovaný spoločnosťou Google existuje v rôznych verziách názvov domény s rôznymi geografickými koncovkami, a to s cieľom prispôbiť zobrazované výsledky predovšetkým jazykovým osobitostiam rôznych krajín, v ktorých táto spoločnosť vykonáva svoju činnosť. Ak sa vyhľadávanie uskutočňuje zo stránky „google.com“, spoločnosť Google v zásade automaticky presmeruje toto vyhľadávanie na názov domény zodpovedajúci krajine, z ktorej sa toto vyhľadávanie považuje za uskutočnené vďaka identifikácii IP adresy používateľa internetu. Používateľ internetu však môže nezávisle od miesta, kde sa nachádza, uskutočniť vyhľadávanie aj na ostatných názvoch domény vyhľadávača. Okrem toho, hoci sa výsledky môžu líšiť v závislosti od názvu domény, z ktorej sa vyhľadávanie vo vyhľadávacom uskutočňuje, je nesporné, že odkazy zobrazené v reakcii na vyhľadávanie pochádzajú zo spoločnej databázy a spoločného indexovania.

26. Conseil d'État (Štátna rada) sa domnieva, že vzhľadom jednak na skutočnosť, že na území Francúzska sú prístupné všetky názvy domény vyhľadávača Google, a jednak na existenciu brán medzi týmito rôznymi názvami domén, ktoré poukazujú najmä na automatické presmerovanie a navyše aj prítomnosť *cookies* na iných koncovkách vyhľadávača, než je koncovka, na ktorej sa *cookies* pôvodne uložili, tento vyhľadávač, ku ktorému bolo navyše podané jediné vyhlásenie na CNIL, sa má považovať za vyhľadávač vykonávajúci jednotné spracovanie osobných údajov na účely uplatnenia zákona zo 6. januára 1978. Z toho vyplýva, že spracovanie osobných údajov vyhľadávačom poskytovaným spoločnosťou Google sa vykonáva v rámci jedného z jej zariadení, a to v spoločnosti Google France, ktorá má sídlo na území Francúzska a na ktorú sa z tohto dôvodu vzťahuje zákon zo 6. januára 1978.

27. Spoločnosť Google pred Conseil d'État (Štátna rada) tvrdí, že sporná sankcia vychádza z nesprávneho výkladu ustanovení zákona zo 6. januára 1978, ktorými sa preberá článok 12 písm. b) a článok 14 písm. a) smernice 95/46, na základe ktorých Súdny dvor v rozsudku *Google Spain a Google*⁵ uznal „právo na odstránenie odkazu“. Spoločnosť Google tvrdí, že toto právo nevyhnutne neznamená, že sa sporné odkazy odstránia bez geografického obmedzenia na všetkých názvoch domény jej vyhľadávača. Okrem toho CNIL takýmto výkladom porušila zásady zdvorilosti a nezasahovania uznané medzinárodným právom verejným a neprimerane zasiahla do slobôd prejavu, informácií, komunikácie a tlače, ktoré zaručuje predovšetkým článok 11 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).

IV. Prejudiciálne otázky a konanie pred Súdnym dvorom

28. Keďže Conseil d'État (Štátna rada) konštatovala, že táto argumentácia vyvoláva viacero závažných ťažkostí týkajúcich sa výkladu smernice 95/46, rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa ‚právo na odstránenie odkazov‘ tak, ako bolo zakotvené [Súdnym dvorom] v jeho rozsudku [*Google Spain a Google*]⁶ na základe ustanovení článku 12 písm. b) a článku 14 písm. a) smernice [95/46], vykladať v tom zmysle, že poskytovateľ vyhľadávača je povinný v prípade, keď vyhovie žiadosti o odstránenie odkazov, vykonať toto odstránenie na všetkých názvoch domény svojho vyhľadávača tak, aby sa sporné odkazy už viac nezobrazovali bez ohľadu na miesto, z ktorého sa vyhľadávanie na základe zadania mena žiadateľa uskutočňuje, vrátane miesta mimo územnej pôsobnosti smernice [95/46]?

5 Rozsudok z 13. mája 2014 (C-131/12, EU:C:2014:317).

6 Rozsudok z 13. mája 2014 (C-131/12, EU:C:2014:317).

2. V prípade zápornej odpovede na túto prvú otázku, má sa „právo na odstránenie odkazov“ tak, ako bolo zakotvené [Súdnym dvorom] v jeho už citovanom rozsudku, vykladať v tom zmysle, že poskytovateľ vyhľadávača je povinný v prípade, keď vyhovie žiadosti o odstránenie odkazov, odstrániť sporné odkazy z výsledkov zobrazených v nadväznosti na vyhľadávanie uskutočnené na základe zadania mena žiadateľa iba na názve domény zodpovedajúcom štátu, v ktorom sa žiadosť považuje za podanú, alebo všeobecnejšie na názvoch domény vyhľadávača, ktoré zodpovedajú národným koncovkám tohto vyhľadávača pre všetky členské štáty Európskej únie?
3. Navyše má sa popri povinnosti uvedenej [v druhej otázke] „právo na odstránenie odkazov“ tak, ako bolo zakotvené [Súdnym dvorom] v jeho už citovanom rozsudku, vykladať v tom zmysle, že poskytovateľ vyhľadávača, ktorý vyhovie žiadosti o odstránenie odkazov, je povinný prostredníctvom technológie nazývanej „geoblokácia“ odstrániť sporné výsledky vyhľadávania uskutočneného na základe zadania mena osoby, ktorá má „právo na odstránenie odkazov“, z IP adresy, o ktorej sa predpokladá, že je umiestnená v štáte jej bydliska, alebo dokonca všeobecnejšie z IP adresy, o ktorej sa predpokladá, že je umiestnená v jednom z členských štátov, na ktoré sa vzťahuje smernica 95/46, a to bez ohľadu na názov domény použitý používateľom internetu, ktorý uskutočňuje vyhľadávanie?“
29. Spoločnosť Google, CNIL, Wikimedia Foundation, Fondation pour la liberté de la presse, Reporters Committee for Freedom of the Press a i., Article 19 a i., Internet Freedom Foundation a i., Défenseur des droits (verejný obhajca práv), francúzska, írsky, grécky, talianska, rakúska a poľská vláda, ako aj Európska komisia predložili písomné pripomienky.
30. Všetci títo účastníci konania s výnimkou Défenseur des droits a talianskej vlády, ako aj spoločnosti Microsoft boli vypočutí na pojednávaní, ktoré sa konalo 11. septembra 2018.

V. Analýza

31. Otázky, ktoré položil vnútroštátny súd, sa týkajú výkladu ustanovení smernice 95/46 a nie ustanovení nariadenia 2016/679. Týmto nariadením, ktoré sa uplatňuje od 25. mája 2018,⁷ však bola uvedená smernica zrušená s účinnosťou od tohto dátumu.⁸
32. Vzhľadom na to, že podľa francúzskeho procesného správneho práva je zákonom uplatniteľným na spor zrejme zákon platný v čase prijatia napadnutého rozhodnutia, niet pochyb, že na spor vo veci samej sa uplatňuje smernica 95/46. Súdnym dvorom má teda poskytnúť výklad ustanovení tejto smernice.

A. Prvá prejudiciálna otázka

33. Svojou prvou prejudiciálnou otázkou sa Conseil d'État (Štátna rada) v podstate pýta Súdnemu dvoru, či je poskytovateľ vyhľadávača v prípade, ak vyhovie žiadosti o odstránenie odkazu, povinný vykonať toto odstránenie na všetkých názvoch domény svojho vyhľadávača tak, aby sa sporné odkazy už viac nezobrazovali bez ohľadu na miesto, z ktorého sa spustí vyhľadávanie na základe zadania mena žiadateľa.
34. CNIL, Défenseur des droits, ako aj francúzska, talianska a rakúska vláda poukazujú na potrebu účinnej a úplnej ochrany osobných údajov, ktorá je zaručená v článku 8 Charty, a na potrebný účinok práva na odstránenie odkazu, ktoré vyplývajú z článku 12 písm. b) a článku 14 prvého odseku písm. a) smernice 95/46, pričom tvrdia, že povinnosť odstránenia odkazu na celosvetovej úrovni je nevyhnutná na zabezpečenie efektivity týchto práv. Zdá sa, že takéto stanovisko vyjadrila aj „pracovná skupina pre

⁷ Podľa článku 99 ods. 2 nariadenia 2016/679.

⁸ Pozri článok 94 ods. 1 nariadenia 2016/679.

ochranu údajov zriadená podľa článku 29⁹ vo svojich „Usmerneniach k výkonu rozsudku [Google Spain a Google¹⁰]“ z 26. novembra 2014¹¹ (ďalej len „usmernenia“). Táto skupina totiž uvádza, že „v záujme zabezpečenia plného účinku práv dotknutých osôb vymedzených v rozsudku Súdneho dvora sa rozhodnutia o odstránení odkazu musia vykonávať takým spôsobom, aby bola zaručená účinná a úplná ochrana práv dotknutých osôb a nemohli sa obchádzať európske právne predpisy. V tomto zmysle sa teda obmedzenie odstránenia odkazu na doménach Európskej únie, odôvodnené tým, že používatelia majú tendenciu pristupovať k vyhľadávacím prostredníctvom svojich národných domén, nemôže považovať za dostatočný prostriedok na uspokojivé zaručenie práv dotknutých osôb v súlade s rozsudkom Súdneho dvora. To v praxi znamená, že akékoľvek odstránenie odkazu sa musí vzťahovať na všetky dotknuté domény, vrátane domén s koncovkou.com“.¹²

35. Na druhej strane Google, Wikimedia Foundation, Fondation pour la liberté de la presse, Reporters Committee for Freedom of the Press a i., Article 19 a i., Internet Freedom Foundation a i., írsky, grécky a poľský štát, ako aj Komisia v podstate tvrdia, že zavedenie práva na odstránenie odkazu na celosvetovej úrovni na základe práva Únie by bolo nezlučiteľné s týmto právom, ako aj s medzinárodným právom verejným a predstavovalo by nebezpečný precedens podnecujúci autoritatívne režimy k tomu, aby vyžadovali vykonávanie svojich rozhodnutí prijatých v rámci cenzúry na celosvetovej úrovni.

36. Myšlienka odstraňovania odkazov na celosvetovej úrovni môže byť lákavá svojou radikálnosťou, jasnosťou, jednoduchosťou a účinnosťou. Toto riešenie sa mi však nezdá byť presvedčivé, keďže zohľadňuje len jednu stranu mince, a to ochranu údajov jednotlivca.

1. O rozsudku Google Spain a Google

37. Východiskom mojej analýzy je rozsudok Google Spain a Google¹³.

38. Tento rozsudok neurčuje geografický rozsah vykonania odstránenia odkazu. Obsahuje však niekoľko prvkov, týkajúcich sa najmä otázky územnej pôsobnosti smernice 95/46, ktoré tu treba pripomenúť.

39. Jednou z otázok bolo, za akých podmienok sa smernica 95/46 územne uplatňuje na spracovanie osobných údajov uskutočňované v rámci činnosti vyhľadávateľa, akým je Google Search poskytovaný spoločnosťou Google Inc., ktorá je materskou spoločnosťou skupiny Google so sídlom v Spojených štátoch amerických.

40. Súdny dvor v tejto súvislosti rozhodol – na základe článku 4 ods. 1 písm. a) smernice 95/46, ktorý stanovuje kritérium spočívajúce v tom, že „spracovanie osobných údajov sa uskutočňuje v rámci činnosti prevádzkarne prevádzkovateľa tohto spracovania na území členského štátu“ – že územná pôsobnosť smernice 95/46 sa vzťahuje na prípady, keď poskytovateľ vyhľadávateľa založí v členskom štáte pobočku alebo dcérsku spoločnosť určenú na zaručenie podpory a predaja reklamného priestoru ponúkaného týmto vyhľadávateľom, ktorá zameriava svoju činnosť na obyvateľov tohto členského štátu (akými sú Google Spain alebo v prejednávanej veci Google France).¹⁴

9 Nadobudnutím účinnosti nariadenia 2016/679 nahradil túto pracovnú skupinu Európsky výbor pre ochranu údajov (pozri články 68 a 94 ods. 2 nariadenia 2016/679).

10 Rozsudok z 13. mája 2014 (C-131/12, EU:C:2014:317).

11 K dispozícii na adrese: https://ec.europa.eu/justice/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2014/wp225_fr.pdf.

12 Pozri bod 20 usmernení.

13 Rozsudok z 13. mája 2014 (C-131/12, EU:C:2014:317).

14 Pozri rozsudok z 13. mája 2014, Google Spain a Google (C-131/12, EU:C:2014:317, bod 60 a bod 2 výroku).

41. Súdny dvor tým zamietol tvrdenie spoločností Google Spain a Google Inc., ktorými sa domáhali toho, že predmetné spracovanie osobných údajov sa uskutočňuje nie „v rámci činností“ spoločnosti Google Spain, ale výlučne spoločnosťou Google Inc., ktorá zrejme poskytuje vyhľadávač Google Search bez akéhokoľvek zásahu zo strany Google Spain, ktorej činnosť sa obmedzuje len na poskytovanie podpory reklamnej činnosti skupiny Google, odlišnej od jej služby vyhľadávača.

42. Súdny dvor v tejto súvislosti objasnil, že cieľom smernice 95/46 je zaručiť účinnú a úplnú ochranu základných práv a slobôd fyzických osôb, a najmä ich práva na súkromie v súvislosti so spracovaním osobných údajov a že výraz „v kontexte činností“ sa nemôže vykladať reštriktívne.¹⁵ Okrem toho z článku 4 smernice 95/46 vyplýva, že normotvorca Únie tým, že stanovil jej mimoriadne širokú územnú pôsobnosť, chcel zabrániť tomu, aby nejaká osoba bola vylúčená z ochrany zaručenej touto smernicou a aby táto ochrana bola obídenná.¹⁶

2. O mieste, z ktorého sa spúšťa vyhľadávanie

43. Rovnako ako v prejednávanej veci aj vo veci Google Spain a Google¹⁷ išlo o spor vo veci samej medzi spoločnosťou Google¹⁸ ako žalobkyňou a štátnou agentúrou na ochranu údajov,¹⁹ ktorý sa týkal rozhodnutia tejto agentúry.

44. Rozsudok Google Spain a Google²⁰ sa však jednoznačne zaoberá osobou, ktorej osobné údaje musia byť chránené. Súdny dvor priznáva prednosť práve právam tejto osoby. Uhol pohľadu osoby, ktorá vyhľadáva informácie, sa v tomto rozsudku objavuje len incidenčne.²¹ Keď Súdny dvor spomenul iba „zoznam výsledkov, ktoré sa zobrazia v nadväznosti na vyhľadávanie uskutočnené na základe zadania mena určitej osoby“, nešpecifikoval teda, v akom rámci sa toto vyhľadávanie uskutočnilo, ani kto a odkiaľ ho uskutočnil.

45. Hoci je teda cieľom ustanovení smernice 95/46 chrániť základné práva podľa článkov 7 a 8 Charty „vyhľadávanej“ osoby, a teda následne „osoby, na ktorú sa odkazuje“, tieto ustanovenia nijako neriešia otázku územného rozsahu odstránenia odkazu. Tieto ustanovenia ani rozsudok Google Spain a Google²² napríklad neupresňujú, či sa má žiadosť o vyhľadávanie uskutočnená zo Singapuru spracovať inak ako žiadosť uskutočnená z Paríža alebo Katovic.

46. Podľa môjho názoru je potrebné rozlišovať podľa miesta, z ktorého sa vyhľadávanie uskutočňuje. Žiadosti o vyhľadávanie uskutočnené mimo územia Únie by nemali byť ovplyvnené odstránením odkazov z výsledkov vyhľadávania.

15 Pozri rozsudok z 13. mája 2014, Google Spain a Google (C-131/12, EU:C:2014:317, bod 53).

16 Pozri rozsudok z 13. mája 2014, Google Spain a Google (C-131/12, EU:C:2014:317, bod 54).

17 Rozsudok z 13. mája 2014 (C-131/12, EU:C:2014:317).

18 Presnejšie Google Spain SL a Google Inc.

19 Španielska agentúra na ochranu údajov vo veci Google Spain a Google a CNIL v tejto veci.

20 Rozsudok z 13. mája 2014 (C-131/12, EU:C:2014:317).

21 Ako aj osoby, ktorá tieto informácie pôvodne zverejnila na internete. Pozri tiež návrhy, ktoré som predniesol vo veci C-136/17, G.C. a i. (Odstránenie odkazu na citlivé údaje), vydané v rovnaký deň ako tieto návrhy, bod 67.

22 Rozsudok z 13. mája 2014 (C-131/12, EU:C:2014:317).

a) O územnej pôsobnosti smernice 95/46

47. Podľa článku 52 ods. 1 ZEÚ sa zmluvy vzťahujú na 28 členských štátov.²³ Územie členského štátu je definované vnútroštátnym právom a medzinárodným právom verejným.²⁴ Článok 52 ods. 2 ZEÚ dopĺňa, že územná pôsobnosť Zmlúv je spresnená v článku 355 ZFEÚ.²⁵ Mimo tohto územia sa právo Únie v zásade nemôže uplatňovať, a teda ani vytvárať práva a povinnosti.

48. Vzniká teda otázka, či sa pôsobnosť smernice 95/46 z výnimočného dôvodu rozšíri za vyššie uvedené hranice územia, t. j. či sa ustanovenia tejto smernice majú vykladať extenzívne v tom význame, že majú účinky aj na cezhraničnej úrovni.

49. Podľa môjho názoru nie.

50. Je pravda, že sú určité situácie, v ktorých právo Únie pripúšťa extrateritoriálne účinky.

51. Ako zdôraznila aj francúzska vláda, podľa ustálenej judikatúry v oblasti práva hospodárskej súťaže platí, že skutočnosť, že sa podnik zúčastňujúci sa na protisúťažnej dohode alebo uskutočňujúci protisúťažný postup nachádza v treťom štáte, nie je prekážkou uplatnenia pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže podľa článkov 101 a 102 ZFEÚ, keďže takáto dohoda alebo takýto postup vyvoláva účinky na území Únie.²⁶

52. V oblasti práv z ochrannnej známky Súdny dvor rozhodol, že účinnosť pravidiel týkajúcich sa ochrany práv z ochrannnej známky by sa narušila,²⁷ ak by sa na používanie označenia, ktoré je zhodné alebo podobné s ochrannou známkou zapísanou v Únii, v ponuke na predaj alebo v reklame na internete určenej spotrebiteľom nachádzajúcim sa v Únii neuplatnili tieto pravidlá len z dôvodu, že tretia osoba, ktorá je pôvodcom tejto ponuky alebo tejto reklamy, je usadená v tretej krajine, že server internetovej stránky, ktorú používa, sa nachádza v tejto krajine, alebo tiež, že výrobok, ktorý je predmetom uvedenej ponuky alebo uvedenej reklamy, sa nachádza v tretej krajine.²⁸

53. Podľa mňa tieto dva typy situácií predstavujú extrémne situácie výnimočnej povahy. V oboch situáciách má zásadný význam účinok na vnútorný trh (hoci dotknuté môžu byť aj iné trhy). Vnútorný trh je územie jasne vymedzené zmluvami. Internet je naopak svojou povahou globálny a svojím spôsobom všadeprítomný. Je teda zložité vytvárať analógie a porovnania.

b) O extrateritoriálnych účinkoch základných práv

54. Podľa môjho názoru sa nemožno odvolávať ani na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúcu sa extrateritoriálnych účinkov Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného 4. novembra 1950 v Ríme v rámci vydania osoby do tretej krajiny,²⁹ ako to robí Défenseur des droits, a to z dvoch dôvodov.

²³ Toto ustanovenie potvrdzuje všeobecnú zásadu medzinárodného práva verejného, podľa ktorej medzinárodné organizácie nemajú vlastné územie, ale pozostávajú z území svojich členských štátov. Pozri KOKOTT, J.: Artikel 52 EUV. In: STREINZ, R.: *EUUV/AEUV*. 2. vydanie. Munich: Beck, 2012, bod 1.

²⁴ Pozri v tejto súvislosti aj rozsudok z 29. marca 2007, Aktiebolaget NN (C-111/05, EU:C:2007:195, bod 54), v ktorom Súdny dvor rozhodol, pokiaľ ide o článok 299 ES, teraz článok 355 ZFEÚ, že „pri absencii presnejšej definície územia patriaceho pod zvrchovanosť každého členského štátu, prislúcha každému z členských štátov určiť rozsah a hranice tohto územia v súlade s pravidlami medzinárodného verejného práva“.

²⁵ K článku 355 ZFEÚ pozri tiež moje návrhy vo veci The Gibraltar Betting and Gaming Association (C-591/15, EU:C:2017:32, bod 54 a nasl.).

²⁶ Pozri rozsudok zo 6. septembra 2017, Intel/Komisia (C-413/14 P, EU:C:2017:632, bod 43).

²⁷ V danej veci a v tom čase článok 5 ods. 3 písm. b) a d) prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok a článok 9 ods. 2 písm. b) a d) nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannnej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mím. vyd. 17/001, s. 146).

²⁸ Pozri rozsudok z 12. júla 2011, L'Oréal a i. (C-324/09, EU:C:2011:474, bod 63).

²⁹ Pozri ESLP, 7. júl 1989, Soering v. Spojené kráľovstvo, CE:ECHR:1989:0707JUD001403888; ESLP, 11. júl 2000, Jabari v. Turecko, CE:ECHR:2000:0711JUD004003598; ESLP, 15. marec 2001, Ismaili v. Nemecko, č. 58128/00, a ESLP, 4. september 2014, Trabelsi v. Belgicko, CE:ECHR:2014:0904JUD0000014010.

55. Po prvé pôsobnosť Charty kopíruje pôsobnosť práva Únie a nie naopak, čo je vyslovene uvedené v článku 51 ods. 2 Charty.³⁰

56. Po druhé táto judikatúra sa týka špecifických prípadov trestu smrti alebo zákazu mučenia, teda ľudských práv, ktoré sú základom každého právneho štátu a na ktoré sa nevzťahujú nijaké výnimky.³¹

57. Naopak, a to je istým spôsobom jadrom tejto veci, „právo na zabudnutie“ musí byť v rovnováhe s ostatnými základnými právami.

c) O zvážení základných práv

58. Kľúčovým argumentom proti povinnosti odstránenia odkazu na celosvetovej úrovni je zváženie základných práv a s tým súvisiacich záverov vyplývajúcich z rozsudku Google Spain a Google³². V uvedenej veci Súdny dvor priznal veľký význam zváženiu práva na ochranu údajov a na súkromie na jednej strane oproti legitímnemu záujmu verejnosti na prístupe k požadovaným informáciám na druhej strane.

59. Je preukázané, že právo na ochranu údajov a právo na súkromie sú práva vyplývajúce z článkov 7 a 8 Charty a musia mať spojitost s právom Únie a jeho teritorialitou. To isté platí aj pre legitímny záujem verejnosti na prístupe k požadovaným informáciám. Pokiaľ ide o Úniu, toto právo vyplýva z článku 11 Charty. Dotknutou verejnosťou nie je celosvetová verejnosť, ale verejnosť v pôsobnosti Charty, teda európska.

60. Keby sa pripustilo odstraňovanie odkazov na celosvetovej úrovni, orgány Únie by neboli schopné definovať a stanoviť právo na získavanie informácií, nehovoriac o jeho zvážení oproti ostatným základným právam na ochranu údajov a na súkromie. Obzvlášť, keď sa takýto záujem verejnosti na prístupe k informáciám bude medzi jednotlivými nečlenskými štátmi nutne líšiť podľa ich geografického umiestnenia.

61. Navyše by potom vznikalo riziko, že Únia bráni v prístupe k informáciám osobám v tretích krajinách. Keby orgán v Únii mohol nariadiť odstránenie odkazu na celosvetovej úrovni, vyslalo by to osudový signál smerom k tretím krajinám, ktoré by taktiež mohli nariadiť odstránenie odkazu podľa svojich vlastných zákonov. Predstavme si, že by tretie krajiny z akéhokoľvek dôvodu vykladali niektoré zo svojich práv tak, že by bránili osobám nachádzajúcim sa v členskom štáte Únie pristupovať k požadovaným informáciám. Existovalo by reálne riziko znižovania úrovne, na škodu slobody prejavu v európskom a celosvetovom meradle.³³

62. Okolnosti prejednávanej veci teda nevyžadujú, aby sa ustanovenia smernice 95/46 uplatňovali mimo územia Únie. To však neznamená, že by právo Únie nikdy nemohlo uložiť poskytovateľovi vyhľadávača, akým je Google, povinnosť prijať opatrenia na celosvetovej úrovni. Nevylučujem, že môžu nastať situácie, v ktorých si záujem Únie vyžaduje uplatnenie ustanovení smernice 95/46 mimo územia Únie. V situácii, o akú ide v tejto veci, však nie je dôvod na takéto uplatnenie ustanovení smernice 95/46.

30 Pozri tiež rozsudok z 26. februára 2013, Åkerberg Fransson (C-617/10, EU:C:2013:105, bod 19).

31 Pozri, pokiaľ ide o článok 4 Charty, rozsudok z 5. apríla 2016, Aranyosi a Căldăraru (C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, body 85 a 86 a výslovné odkazy na článok 3 a článok 15 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd).

32 Rozsudok z 13. mája 2014 (C-131/12, EU:C:2014:317).

33 Pozri tiež návrhy vo veci Google Spain a Google (C-131/12, EU:C:2013:424, bod 121), v ktorých sa generálny advokát Jääskinen domnieval, že základné právo na informácie si zasluhuje v práve Únie osobitnú ochranu, najmä vzhľadom na skutočnosť, že autoritatívne režimy inde vo svete čoraz viac obmedzujú prístup k internetu alebo cenzurujú obsah sprístupnený na internete.

63. Navrhujem teda, aby Súdny dvor odpovedal na prvú prejudiciálnu otázku tak, že ustanovenia článku 12 písm. b) a článku 14 písm. a) smernice 95/46 sa majú vykladať v tom zmysle, že poskytovateľ vyhľadávača nie je povinný v prípade, keď vyhovie žiadosti o odstránenie odkazov, vykonať toto odstránenie na všetkých názvoch domény svojho vyhľadávača tak, aby sa sporné odkazy už viac nezobrazovali bez ohľadu na miesto, z ktorého sa vyhľadávanie na základe zadania mena žiadateľa uskutočňuje.

B. Druhá a tretia prejudiciálna otázka

64. Keďže navrhujem odpovedať na prvú otázku záporne, je potrebné pokračovať v analýze spoločným riešením druhej a tretej otázky.

65. Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či je poskytovateľ vyhľadávača povinný v prípade, keď vyhovie žiadosti o odstránenie odkazov, odstrániť sporné odkazy z výsledkov zobrazených v nadväznosti na vyhľadávanie uskutočnené na základe zadania mena žiadateľa iba na názve domény zodpovedajúcom štátu, v ktorom sa žiadosť považuje za podanú, alebo všeobecnejšie na názvoch domény vyhľadávača, ktoré zodpovedajú národným koncovkám tohto vyhľadávača pre všetky členské štáty Únie.

66. Cieľom tretej otázky, položenej „na doplnenie“ druhej otázky, je zistiť, či je poskytovateľ vyhľadávača, ktorý vyhovie žiadosti o odstránenie odkazov, povinný prostredníctvom technológie nazývanej „geoblokácia“ odstrániť sporné výsledky vyhľadávania uskutočneného na základe zadania mena osoby, ktorá má „právo na odstránenie odkazov“, z IP adresy, o ktorej sa predpokladá, že je umiestnená v štáte jej bydliska, alebo dokonca všeobecnejšie z IP adresy, o ktorej sa predpokladá, že je umiestnená v jednom z členských štátov, na ktoré sa vzťahuje smernica 95/46, a to bez ohľadu na názov domény použitý používateľom internetu, ktorý uskutočňuje vyhľadávanie.

67. Vnútroštátny súd vo svojich prejudiciálnych otázkach neoddeliteľne spája názov domény vyhľadávača na jednej strane³⁴ s miestom, z ktorého sa uskutočňuje internetové vyhľadávanie na základe zadania mena osoby na druhej strane.³⁵

68. Pokiaľ ide o prvú prejudiciálnu otázku, takáto súvislosť je prirodzená: ak poskytovateľ vyhľadávača znemožní prístup k výsledkom vyhľadávania na všetkých názvoch domény, je jasné, že sporné odkazy sa už viac nezobrazujú bez ohľadu na miesto, z ktorého sa vyhľadávanie spustí.

69. Naopak, pokiaľ je odpoveď na prvú otázku záporná, ako navrhujem ja, takáto súvislosť nie je nutná. Ako totiž uvádza samotný vnútroštátny súd, daná osoba môže naďalej uskutočňovať vyhľadávanie na ktoromkoľvek názve domény vyhľadávača. Napríklad rozšírenie google.fr nie je obmedzené len na vyhľadávania uskutočnené z Francúzska.

70. Túto možnosť však možno obmedziť technológiou nazývanou „geoblokácia“.

³⁴ Napríklad google.fr, google.lu, google.za alebo google.com.

³⁵ Napríklad Francúzsko, Luxembursko, Južná Afrika alebo Spojené štáty americké.

71. Geoblokácia je technológia, ktorá obmedzuje prístup k internetovému obsahu na základe geografickej situácie používateľa. V systéme geoblokácie sa miesto používateľa určí pomocou geolokalizačných techník, akou je overenie IP adresy používateľa. Geoblokácia, ktorá predstavuje určitú formu cenzúry, sa v právnych predpisoch týkajúcich sa vnútorného trhu Únie považuje za neodôvodnenú, pričom je predmetom najmä nariadenia, ktorého cieľom je zabrániť obchodníkom podnikajúcim v jednom členskom štáte blokovat' alebo obmedzovať prístup zákazníkov z iných členských štátov, ktorí majú záujem o cezhraničné transakcie, k ich online rozhraniam.³⁶

72. Keď sa geoblokácia povolí, použitý názov domény poskytovateľa vyhľadávачa je nepodstatný. Navrhujem teda zaoberať sa najskôr treťou a potom druhou otázkou.

73. V rozsudku Google Spain a Google³⁷ Súdny dvor rozhodol, že poskytovateľ vyhľadávачa musí v rámci svojich zodpovedností, kompetencií a možností zaručiť, že uvedená činnosť spĺňa požiadavky smernice 95/46, aby záruky ňou stanovené mohli mať plný účinok a aby účinná a úplná ochrana dotknutých osôb, a najmä práva na rešpektovanie ich súkromia, mohla byť skutočne dosiahnutá.³⁸

74. Len čo sa teda právo na odstránenie odkazu potvrdí, poskytovateľovi vyhľadávачa prináleží, aby prijal akékoľvek dostupné opatrenia s cieľom zabezpečiť účinné a úplné odstránenie odkazu.³⁹ Tento poskytovateľ musí prijať všetky technicky možné opatrenia. Pokiaľ ide o konanie vo veci samej, tieto opatrenia zahŕňajú najmä technológiu nazývanú „geoblokácia“, a to nezávisle od názvu domény použitého poskytovateľom, ktorý uskutočňuje vyhľadavanie.

75. Ako vysvetlím v nasledujúcich bodoch, odstránenie odkazu treba vykonať nie na vnútroštátnej úrovni, ale na úrovni Európskej únie.

76. Vzhľadom na to, že smernica 95/46 „sa snaží zabezpečiť vysokú úroveň ochrany v [Únii]“, ⁴⁰ jej cieľom je zavedenie komplexného systému ochrany údajov, ktorý presahuje vnútroštátne hranice. Zakladá sa na pôvodnom článku 100a ZES ⁴¹ a je v súlade s vnútorným trhom, ktorý zahŕňa oblasť bez vnútorných hraníc, ⁴² čo azda ani netreba pripomínať. Z toho vyplýva, že odstránenie odkazu na vnútroštátnej úrovni by bolo v rozpore s týmto cieľom harmonizácie a potrebného účinku ustanovení smernice 95/46. ⁴³

36 Pozri nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/302 z 28. februára 2018 o riešení neodôvodneného geografického blokovania a iných foriem diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla zákazníkov na vnútornom trhu, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 2006/2004 a (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES (Ú. v. EÚ L 601, 2018, s. 1).

37 Rozsudok z 13. mája 2014 (C-131/12, EU:C:2014:317).

38 Pozri rozsudok z 13. mája 2014, Google Spain a Google (C-131/12, EU:C:2014:317, bod 38).

39 V rozsudku z 15. septembra 2016, Mc Fadden (C-484/14, EU:C:2016:689, bod 96), Súdny dvor vo vzťahu k porušeniam práva duševného vlastníctva zdôraznil, že opatrenia prijaté adresátom príkazu musia byť pri výkone tohto príkazu dostatočne účinné na zabezpečenie účinnej ochrany predmetného základného práva, t. j. musia mať za následok zabránenie alebo stáženie nedovoleného prehliadania chránených predmetov a ozajstné odradenie užívateľov internetu, ktorí využívajú služby adresáta tohto príkazu, od prehliadania týchto predmetov, ku ktorým majú prístup v rozpore s uvedeným základným právom. Pozri tiež rozsudok z 27. marca 2014, UPC Telekabel Wien (C-314/12, EU:C:2014:192, bod 62). Takéto odôvodnenie možno prebrať na prejednávanej veci.

40 Pozri odôvodnenie 10 smernice 95/46.

41 Teraz článok 114 ZFEÚ.

42 Pozri článok 26 ods. 2 ZFEÚ.

43 Odvolávať sa tu na Chartu, ako to robia niektorí účastníci konania, sa mi, naopak, zdá zložité, keďže Charta sa uplatňuje iba v rozsahu pôsobnosti práva Únie. Jej pôsobnosť je teda daná pôsobnosťou smernice 95/46 a nie naopak.

77. Okrem toho treba uviesť, že za účinnosti nariadenia 2016/679 táto otázka ani nevzniká, keďže toto nariadenie ako také sa „priamo uplatňuje v každom členskom štáte“. ⁴⁴ Nariadenie 2016/679 sa zakladá na článku 16 ZFEÚ a presahuje prístup smernice 95/46 k vnútornému trhu, pričom si kladie za cieľ zabezpečiť komplexný systém ochrany osobných údajov v Únii. ⁴⁵ Toto nariadenie systematicky odkazuje na Úniu, územie Únie alebo na členské štáty. ⁴⁶

78. Navrhujem teda odpovedať na druhú a tretiu prejudiciálnu otázku tak, že poskytovateľ vyhľadávača je povinný odstrániť sporné odkazy zo zoznamu výsledkov zobrazených v nadväznosti na vyhľadávanie na základe zadania mena žiadateľa uskutočnené z miesta nachádzajúceho sa v Európskej únii. Tento poskytovateľ je v tomto kontexte povinný prijať akékoľvek dostupné opatrenia s cieľom zabezpečiť účinné a úplné odstránenie odkazu. Tieto opatrenia zahŕňajú najmä technológiu nazývanú „geoblokácia“, ktorá sa vykoná z IP adresy, o ktorej sa predpokladá, že je umiestnená v jednom z členských štátov, a to nezávisle od názvu domény použitého poskytovateľom, ktorý uskutočňuje vyhľadávanie.

VI. Návrh

79. Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálne otázky, ktoré položila Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko), takto:

1. Ustanovenia článku 12 písm. b) a článku 14 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/[ES] z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov sa majú vykladať v tom zmysle, že poskytovateľ vyhľadávača nie je povinný v prípade, keď vyhovie žiadosti o odstránenie odkazov, vykonať toto odstránenie na všetkých názvoch domény svojho vyhľadávača tak, aby sa sporné odkazy už viac nezobrazovali bez ohľadu na miesto, z ktorého sa vyhľadávanie na základe zadania mena žiadateľa uskutočňuje.
2. Poskytovateľ vyhľadávača je povinný odstrániť sporné odkazy zo zoznamu výsledkov zobrazených v nadväznosti na vyhľadávanie na základe zadania mena žiadateľa uskutočnené z miesta nachádzajúceho sa v Európskej únii. Tento poskytovateľ je v tomto kontexte povinný prijať akékoľvek dostupné opatrenia s cieľom zabezpečiť účinné a úplné odstránenie odkazu. Tieto opatrenia zahŕňajú najmä technológiu nazývanú „geoblokácia“, ktorá sa vykoná z IP adresy, o ktorej sa predpokladá, že je umiestnená v jednom z členských štátov na ktoré sa vzťahuje smernica 95/46, a to nezávisle od názvu domény použitého poskytovateľom, ktorý uskutočňuje vyhľadávanie.

⁴⁴ Pozri článok 288 ods. 2 ZFEÚ, ako aj deklaratórne nariadenie 2016/679 *in fine*.

⁴⁵ Treba náležite dodať, že v čase prijatia smernice 95/46 ustanovenie článku 16 ZFEÚ neexistovalo, a to je dôvod, prečo sa táto smernica zakladá na článku 114 ZFEÚ (vtedy článok 110a ZES).

⁴⁶ V množnom čísle.